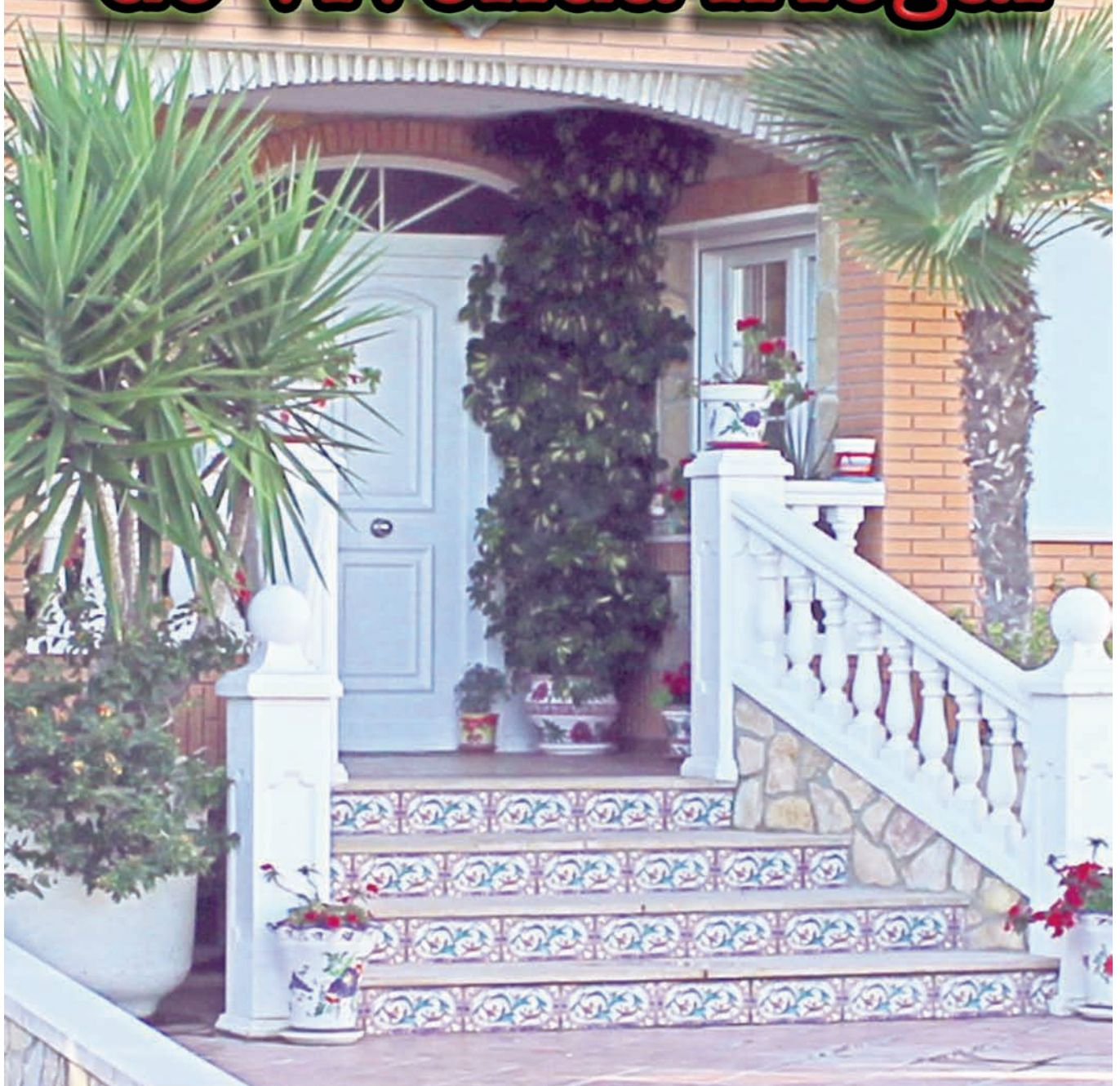

la veu de Benicarló

de Benicarló
de Benicarló

Demolició "judicial" de vivenda il·legal

La Regidoria de Festes prepara un complet programa per a Nadal i Reis

Demolició "judicial" de vivenda il·legal

text REDACCIÓ

Ho sabia des que va posar la primera rajola, però encara així es va arriscar. Joaquín R., pot veure com una pala demolirà el seu habitatge alçat l'agost del 2005 a la partida Surrac. L'ordre l'ha dictat el jutjat de Vinaròs, després que l'audiència provincial resolguera al juliol de 2011 acordar l'enderroc d'un habitatge unifamiliar edificat en sòl no urbanitzable per a restaurar la legalitat urbanística. I no hi ha tornada enrera. L'ajuntament serà l'encarregat d'executar la sentència, que es va iniciar quan un veí va denunciar al constructor, i la justícia, com era d'esperar, li ha donat la raó.

ELS FETS

Les obres de construcció de l'habitatge van arrancar l'agost de 2005. Segons arplega la sentència de l'audiència provincial, ho van fer sense comptar amb llicència municipal d'obres i en una parcel·la de sòl no urbanitzable. Dós anys més tard, al novembre de 2007 i d'acord amb l'informe de la Policia Local, culminava l'obra. El fet de no haver sol·licitat l'autorització per a edificar va comportar per part del consistori una sanció econòmica de quasi 26.000 euros que el propietari va abonar, segons arplega la resolució judicial. No era ni el primer ni l'últim que ho fa a Benicarló. Després de la finalització de l'obra, "l'acusat va ser requerit per l'ajuntament per a la legalització de les obres mitjançant la sol·licitud de llicència, sense ser atesa pel mateix, requerint-li finalment perquè procedira a la demolició, al seu càrrec, de l'obra realitzada al maig de 2008", per al que se li va donar un mes de temps.

JA VA SER REQUERIT MENTRE FEIA LES OBRES

La sentència de l'Audiència provincial recorda també que mentre s'edificava l'habitatge l'acusat va ser requerit fins a dues ocasions perquè paralizara les obres i que, al no fer-lo, l'actuació va desembocar en dos judicis de faltes en el Jutjat de Vinaròs, amb 8 mesos de presó i 14 mesos de multa a 10 euros diaris. No obstant això en aqueix moment, el jutge va valorar que l'Ajuntament de Benicarló estiguera estudiant la revisió del Pla general i amb previsió de requalificar la zona on es troba la parcel·la del denunciat a sòl urbanitzable residencial de mitja densitat, de manera que no va ordenar la demolició de l'edificació, al considerar que havia la possibilitat de regularitzar l'habitatge amb el nou pla urbanístic. La decisió judicial va ser recorreguda pel mateix veí que havia iniciat el procediment en els jutjats i les denúncies al considerar que no podia esquivar-se la demolició esgrimint la proposta de reclasificació com sòl urbanitzable "al no existir ni aprovació provisional ni definitiva d'aquest document per part de la conselleria".

AIXÍ ÉS LA LLEI

L'Audiència Provincial recorda en la seua resolució que "la casa es troba construïda en sòl no urbanitzable, on es prohibeixen les construccions d'habitatges en parcel·les inferiors als 10.000 m²", pel que, tenint en compte que la finca en qüestió sols té 898 m², estima que "amb aquestes obres s'està incomplint l'ordenament", recolzant-se d'aquesta manera, en l'informe de l'arquitecte municipal. A més, apunta el magistrat que sobre la possibilitat que aquesta finca siga reclassificada com urbanitzable, "només consta en l'informe tècnic un concert previ, que no està

ve de la pàgina anterior

aprovat per l'òrgan autonòmic corresponent". Finalment, en la resolució de l'audiència s'esgrimeix que "la possible legalització de l'obra adduïda pel jutge per a no acordar la demolició no té cabuda perquè (...) en cas contrari es podria produir que en supòsits com el present els fets que avui haurien de sancionar-se penalment, demà esdevindrien impunes per una actuació extraordinària del planificador, legalitzant per mitjà d'excepció el que mai va poder haver-se construït en estricte compliment de l'ordenament urbanístic". Amb aquests arguments, l'audiència entén que "s'ha de demolir allò il·lícitament construït i reposar la parcel·la al seu estat inicial". A més condemna l'acusat al pagament de les costes processals.

"M'ARRUÏNEN LA VIDA"

El propietari de l'habitatge a demolir, Joaquín R., assegura que encara que va iniciar les obres sabent que era il·legal, en els serveis tècnics d'urbanisme li van assegurar sempre que "en breu s'aprovaria el PGOU que s'estava tramitant, i que això permetria regularitzar tots els habitatges irregulars que havia en el terme municipal". A més, recorda que l'existència de més veïns en situació similar, quasi 900 expedients oberts pel consistori per infracció urbanística, el va animar a córrer el risc i seguir endavant amb l'obra.

D'altra banda, Joaquín es va mostrar molt dolgut amb l'actitud de l'executiu local i acusa l'alcalde, Marcelino Domingo, i a l'edil d'urbanisme, Pedro López. "Amb ells m'he reunit moltes vegades i sempre m'han dit que no em preocupara perquè aquesta situació es regularitzaria, que estaven treballant en el tema perquè aquesta és una zona consolidada i estava previst requalificar-la a zona residencial de mitja edificabilitat". El propietari, que entén que les autoritats locals no poden obviar una ordre judicial de demolició perquè podrien ser acusats de prevaricació, considera que s'haguera pogut evitar aquesta situació aprovant abans el Pla General. I acusa al govern municipal de "desídia i incompetència", ja que "en lloc de buscar solucions mirava a altre costat mentre es produïen irregularitats urbanístiques de tot tipus". Actualment, Joaquín R. està a l'espera de dos recursos presentats davant l'audiència provincial i davant el Tribunal Constitucional, respectivament, i dels quals encara no ha rebut cap notificació. En el cas del recurs al TC, aquest es basa en la presumpta vulneració dels drets de tutela judicial efectiva i d'igualtat al considerar que es comet un greuge respecte de la llei càntabra que si contempla quatre anys de pròrroga per a solucionar la situació d'un habitatge en situació irregular, si hi ha un pla general en marxa. "Estic disposat a arribar a Estrasburg perquè considero que se m'ha tractat diferent per on visc i crec que se'ns està donant un tracte injust i desproporcionat que acabarà arruïnant-me la vida", va concloure el denunciat.

La Regidoria de Festes prepara un complet programa per a Nadal i Reis

text REDACCI

El programa que ha preparat la Comissió de Festes per a Nadal i Reis manté els actes més tradicionals i incorpora algunes sorpreses. Un espectacle visual multimèdia en tres dimensions projectat sobre la façana de l'Ajuntament ambientarà l'arribada dels Reis Mags.

Les festes de Nadal i Reis tindran, un any més, tots els elements necessaris per fer d'aquestes dates un record inoblidable, sobretot per als més menuts. L'encesa de l'enllumenat de Nadal, i la posterior visita al pessebre de l'Ajuntament ubicat a l'Edifici Gòtic, van obrir oficialment els actes que ha preparat la Comissió de Festes i que mantenen l'esperit dels anys anteriors incorporant elements nous de gran atractiu per als xiquets i xiquetes. Després de l'encesa de l'arbre, els actes continuaran els dies 19 i 20 de desembre amb el Mercat de Nadal d'Artesania, una iniciativa de la Comissió de Festes i l'Associació d'Artesans de Benicarló orientat als més menuts, on tindran cabuda espectacles i tallers per a totes les edats. L'endemà, 21 de desembre, des de la plaça de la Constitució, s'ha preparat una solta de fanalets voladors que il·luminaran tota la plaça. Per a l'arribada del Pare Noel, com cada any, la Coordinadora de Penyes ha oferit la seua col·laboració i s'han programat nombroses activitats a partir de les 17.30 hores. El 26 i 27 de desembre tindran lloc les visites als més de 20 pessebres que enguany muntarà l'Associació de Pessebristes. La Confraria de Sant Antoni oferirà coques i mistela per a tots els qui vulguen acompanyar la comitiva. El 27 per la vesprada també tindrà lloc l'entrega de premis de les targetes de Nadal als guanyadors. L'acte, com en els últims anys, se celebrarà a l'avinguda de les Corts Valencianes i compta amb la col·laboració de Telepizza. Diumenge 28 arribaran els patges reials per començar a recollir les cartes als Reis i finalment, el dia 5 de gener, serà el dia gran de les festes. Per a preparar l'arribada dels Reis Mags, la Comissió ha programat un espectacle visual multimèdia d'imatge i so en tres dimensions

que es projectarà sobre la façana de l'Ajuntament. Serà un espectacle molt impactant visualment centrat en temàtica nadalenca. El regidor de Festes, Álvaro París, ha volgut agrair la col·laboració de totes les entitats que participen en els actes de Nadal i ha destacat el treball imprescindible de Policia Local, Brigada Municipal, empreses, particulars i sobretot de la Comissió de Festes, que treballa desinteressadament per fer possibles estes festes de Nadal.

L'Hort de les Flors també s'apunta al compromís amb la discapacitat

text REDACCI

La parcel·la de l'Hort de les Flors s'ha habilitat per tal que les persones amb discapacitat puguin accedir i treballar els seus horts particulars. Els treballs s'han fet gràcies a la col·laboració d'un grup de voluntaris, que han utilitzat materials reciclats.

Els actes programats durant tota la setmana amb motiu de la commemoració del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat (3 de desembre) van finalitzar amb la presentació pública de l'espai per a persones amb discapacitat que s'ha habilitat a l'Hort de les Flors.

L'espai s'ha adequat gràcies al treball dels alumnes del curs de Formació Bàsica Professional (FBP) de l'IES Ramón Cid i a diversos voluntaris, capitanejats tots ells per Mariano Bueno, autèntica alma matter de l'Hort de les Flors, que han utilitzat materials reciclats per preparar l'espai de manera que les persones amb discapacitat física que van en cadira de rodes puguin accedir fàcilment a les parcel·les. De moment, els treballs han consistit a col·locar una passarel·la de fusta i a instal·lar uns cossis de grans dimensions a una alçada adequada, tot i que encara falten rematar alguns detalls perquè l'espai siga 100% accessible.

Amb aquest espai accessible, l'Hort de les Flors es reivindica no només com a espai de contacte amb la natura, sinó també com a projecte 100% social. La regidora de Benestar Social, Sarah Vallés, ha valorat el fet que l'espai "té cada dia més ànima i més presència en Benicarló", mentre que Mariano Bueno, ideòleg de l'Hort de les Flors, s'ha mostrat satisfet de poder veure convertit en realitat el projecte inicial de fer un espai eminentment de contacte amb la natura, ecològic i sobretot social, "un espai que aglutina des de gent de la tercera edat fins a usuaris del menjador social, usuaris del Centre Ocupacional o persones amb discapacitat física".

L'única faceta que encara queda per incorporar, l'educativa, es podrà posar en pràctica en breu, una vegada s'instal·le la pèrgola en la zona central. Amb aquesta pèrgola, l'Hort de les Flors s'iniciarà com a recurs didàctic per als centres educatius de Benicarló, que podran visitar l'espai i aprendre el seu funcionament. En aquest sentit, la regidora de Benestar Social ha volgut agrair la col·laboració d'empreses de Benicarló que han col·laborat en la posada en marxa de l'Hort de les Flors, com Alespri, i altres que, com Elida Siglo XXI, regalaran la pèrgola.

Mariano Bueno ha aprofitat per recordar que aquest projecte no està tancat a la parcel·la que actualment ocupa al carrer de la Sequieta, sinó que tots aquells propietaris de parcel·les que així ho desitgen, poden cedir els seus terrenys per a fer més gran el projecte de l'Hort de les Flors.

LA COOPERATIVA DE XERT

text REDACCI

Es presenta un llibre sobre el 50 aniversari de la Cooperativa Sant Marc de Xert.

Aquest 2014 a punt de cloure ha estat un any d'efemèride a Xert. La Cooperativa Agrícola Sant Marc, una de les entitats de major pes social, econòmic, cultural i històric del municipi, ha complert el mig segle d'existència des de la seua constitució, un recorregut que ha donat peu a un llibre que es presentarà el proper dissabte 13 de desembre, a les 18.45 h, i que serveix d'avantsala per a la commemoració del centenari del cooperativisme xertolí que tindrà lloc d'aquí dos anys.

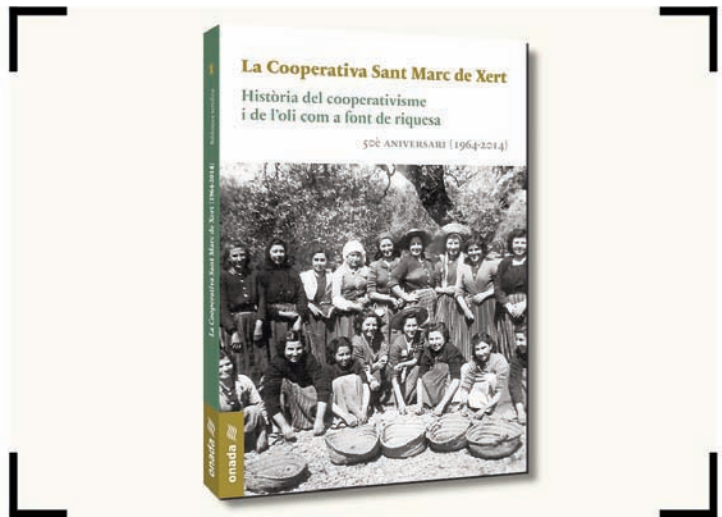
"La Cooperativa Sant Marc de Xert. Història del cooperativisme i de l'oli com a font de riquesa", publicat per Onada Edicions, és una obra conjunta, en la qual diversos autors i autores, provinents de variades disciplines i amb esperit de divulgació, aborden aspectes de la història, el patrimoni, l'arquitectura, el medi natural, l'etnologia o l'agricultura, amb les cinc dècades de la Cooperativa com a punt de partida i com a reeixida experiència gràcies a l'adaptació i als beneficis de tota índole que ha aportat a la localitat.

Conèixer Xert a partir del cooperativisme

Els dos primers capítols es dediquen a estudis de caire agrícola, la que ha estat la base econòmica xertolina des d'antuvi. En primer lloc, Francesca Segura tracta el medi físic, els usos del sòl i la producció del terme municipal, tant històrica com contemporània. A continuació, Xavier Coloma se centra en l'olivera, símbol d'aquest territori, i en especial en la petja que ha deixat en la geografia i la toponímia.

Tot seguit, el llibre gira cap el quasi centenari cooperativisme agrari xertolí. Anna Alexandra Beltran i Vicent Beltran trauen a la llum les primeres organitzacions d'aquest tipus des de l'àmbit europeu fins al municipal amb les actes de la Unió Chertolinense (1916-1941) i la Industrial Chertolinense (1941-1963). El fil el continuen Manuel Beltran i Francisco Mateo Torres amb l'evolució en les cinc dècades de l'homenatjada, la Cooperativa Sant Marc (1964-2014). Aquesta figura, proveïdora de pluges i protectora de collites, és també l'advocació més destacada de l'ermitori de Sant Pere i Sant Pau de la Barcel·la, tot fent palesa amb aquesta denominació l'estreta relació entre cooperativa, camp i poble que aplega fins a dia d'avui. Per la seua banda, en Juan Antonio Adell hi fa cinc cèntims de la importància de la Secció de Crèdit de l'entitat.

En el camp històric i patrimonial, Joan Antoni Micó descobreix la història del Palau dels Comtes de Pestagua, un

La Cooperativa Sant Marc de Xert Història del cooperativisme i de l'oli com a font de riquesa 50è ANIVERSARI (1964-2014)

HI INTERVINDRAN

- **Joan Micó**, professor de la Universitat de València
- **Josep Meseguer-Carbó**, coordinador del llibre

DIA I LLOC

L'acte tindrà lloc el dissabte
13 de desembre de 2014
a les 18.45 h al **Local Multiusos**
(c/ Sant Vicent) · **Xert**

50 ANIVERSARI COOP. AGRÍCOLA SANT MARC
13 de desembre de 2014
PROGRAMA D'ACTES

17.15 hores. Recepció d'invitats
Local Multiusos (c/ Sant Vicent)

17.30 hores. Benvinguda
A càrrec del President de la Cooperativa, D. Miguel Ángel Segura i del Alcalde de Xert, D. Josep Ramon Segura

17.40 hores. Conferència. "Aplicació de la PAC 2015-2020"
Intervenció a càrrec de D. Josep Miguel Ferrer, Director General de Producció Agrària i Ramaderia de la Conselleria de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua

18.30 hores. Xaobada. "La Cooperativa en l'objectiu 2020"
Intervenció a càrrec de D. Pascual Romero, Assessor Jurídic del Grup Intercoop

18.45 hores. Presentació del llibre "La Cooperativa de Sant Marc de Xert (1964-2014)"
A càrrec de D. Joan Micó, professor de la Universitat de València

19.00 hores. Cloenda
Ponència la gestora el Director de Cooperatives Agro-alimentàries de la Comunitat Valenciana, D. Josep Vicent Segura, el President d'Intercoop, D. Ignasi Ferrer i el President de la Cooperativa D. Miguel Ángel Segura

19.15 hores. Entrega de recordatòria als assistents de l'acte
A continuació es serveix un aperitiu

dels edificis més emblemàtics de la població i que entre d'altres usos, també ha servit com a seu de les successives cooperatives. Precisament, la recuperació, restauració i rehabilitació d'aquest palau és el tema que toca Carlos Martín González en el seu article. Conclou Josep Meseguer-Carbó amb una visió dels costums, les eines, les tradicions i la parla popular que ha sorgit al llarg del temps arran del treball en el camp, especialment del treball de les oliveres. Un annex fotogràfic amb imatges històriques i modernes completen el llibre.

Nova col·lecció dedicada al poble

Aquest llibre és també el primer volum de la col·lecció "Biblioteca xertolina" d'Onada Edicions, dedicada a la temàtica local i a l'estudi i difusió del patrimoni de la vila de Xert. La presentació s'emmarca en la jornada del 50è aniversari de la Cooperativa Agrícola Sant Marc, que tindrà lloc al Local Multiusos de la localitat, i que a més de l'acte literari, hi ha programada la conferència "Aplicació de la PAC 2015-2020" a càrrec de José Miguel Ferrer, Director General de Producció Agrària i Ramaderia, i la ponència "La Cooperativa en l'objectiu 2020" per Pascual Romero, assessor jurídic del Grup Intercoop.

Una Escola de Nadal per a conciliar la vida familiar i laboral

text REDACCIÓ

La Regidoria de Benestar Social posa en marxa una Escola de Nadal per facilitar la conciliació de la vida familiar i laboral durant les vacances nadalenques. Les dates de realització són 23, 24, 26, 29, 30 i 31 de desembre i els dies 2 i 5 de gener.

Els xiquets nascuts entre el 2003 i el 2011 tindran la possibilitat de participar en l'Escola de Nadal que organitza la Regidoria de Benestar Social durant els dies laborables de les vacances escolars. La iniciativa inclou espai de jocs, tallers i activitats que faciliten la participació de tots els xiquets i xiquetes i que, a més, permeten la conciliació de la vida familiar i laboral. Els més menuts (nascuts entre 2008 i 2011) que estiguen cursant entre Infantil de 3 anys i 1r d'educació primària es destinaran a la Ludoteca Municipal "La Farola", mentre que els xiquets i xiquetes nascuts entre 2003 i 2007 (que estiguen cursant entre 2n i 6é d'educació primària) aniran al Col·legi La Salle. A més, s'ofereix la possibilitat que els germans puguen anar junts, i en aquest cas acudirán al Col·legi La Salle. Els horaris són de matí de 10 a 13 hores i el preu són 24 euros. Les places estan limitades a 60 en cadascun dels espais i s'adjudicaran per ordre d'inscripció. Només s'admetran dos inscripcions per persona. Les inscripcions es poden realitzar al Centre Social Municipal "La Farola" els dies 4 i 5 de desembre de 9 a 12 hores.

PRESENTACIÓ DE LA NOVEL·LA "LO QUE ENCONTRÉ BAJO EL SOFÁ"

text REDACCIÓ / PENYA SETRILL

Amena, distesa, simpàtica, agradable, entretinguda, històrica, documentada, genial, divertida, positiva. Així va ser la presentació de la novel·la "Lo que encontré bajo el sofá" de l'escriptor castellonenc Eloy Moreno. Tot un luxe per a la nostra penya el trobar una presentació d'un llibre ben diferent al que estem acostumats. Si la presentació va ser així, com serà el llibre? Si el llegiu, ho comprovareu. Enhorabona i gràcies, Eloy.

EXPLICACIONS SOBRERES

Les de la fiscal en cap de Catalunya, arran de la querella presentada contra Artur Mas, per l'èxit -malgrat tot- de la consulta del 9-N, desmentint la contestació de la fiscalia de Barcelona a Torres Dulce. Algú s'havia cregut que aquells fiscals podien qüestionar la pretensió del govern de Rajoy, de "deslluir" el coratge democràtic dels catalans? Només des de la ignorància es podia posar en dubte la lleialtat d'aquells funcionaris al poder central, que els nomena, els promociona o els margina, segons es comporten.

Sobrerres del tot, doncs, unes tals explicacions.

Marc Antoni Adell

Actuar o no actuar

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Se sol dir que un dels mèrits dels clàssics és que, amb cada nova lectura, t'aporten nous motius de gaudi. Això (algú ho havia de dir) no passa sempre, però sí en algun cas enlluernador. Imparteixo, a segon de batxillerat, l'assignatura de Literatura Universal, i tot i que és el sisé any consecutiu que ho faig, hi ha dos llibres dels que llegim en els quals segueixo trobant matisos i interpel·lacions: un és *Madame Bovary*; l'altre, el que estem llegint ara, *Hamlet*, de William Shakespeare.

No tinc la intenció de descobrir res sobre Hamlet, un llibre que ha generat tants comentaris i interpretacions, sinó de comentar-ne lliurement un dels aspectes que m'ha fet reflexionar. Una de les coses que més sobta en acabar-lo és comprovar com Shakespeare va aconseguir fer una obra dramàtica al voltant d'un tema ben poc "dramatitzable" com aquest: per què els homes sovint no actuem, no fem allò que veiem que és just i necessari. Com fer teatre al voltant d'una cosa tan abstracta? *Hamlet* és la demostració pràctica d'un geni.

Des del principi, el protagonista mostra una actitud de disgust amb la vida: "que gastats, avorrits, insípids i superflus em són tots els assumptes d'aquest món!", exclama a l'acte I. No n'hi ha per a menys: son pare ha mort fa poc i sa mare s'ha casat amb el germà del difunt, ara rei. Aquesta percepció de la vida empitjorarà quan sàpiga que, de fet, el seu oncle i padrastre Claudi va assassinar l'anterior rei i pare de Hamlet. Per a aquest, el món "és un jardí de males herbes", "un promontori estèril"

i tant Dinamarca com el món són "una gran presó plena de cel·les, galeries i masmorres" (acte II).

El món no és un lloc ideal, per tant; és ple d'enganys, mentides i ambició, i uns i altres s'aprofiten dels altres. Una de les víctimes d'això és Ofèlia, personatge pur i innocent, que acaba embogint i morint ofegada: no hi ha lloc per a la puresa en aquest món corromput. Què cal fer, doncs? Actuar, pensa Hamlet, i concreta aquesta acció en la venjança: vol assassinar Claudi, el rei assassinat, usurpador del regne i de la reina. Però aquesta venjança, els repeteixo als meus alumnes, és només un exemple de quelcom més ampli: l'acció, el compromís, allò que creiem que cal fer per a obtenir un món millor i més just.

Però Hamlet és un home reflexiu, i demora l'acció continuament. Perquè "pensar amb excessiva exactitud sobre les conseqüències" (acte IV) fa que no fem res, que no actuem. Com diu en el celeberrim monòleg que comença amb les paraules "Ser o no ser": "la consciència ens fa covards a tots" i "els projectes més alts i de més importància" per culpa del pensament excessiu "perden fins i tot el nom d'acció" (acte III). Cal actuar ràpid i no pensar massa, sembla dir Shakespeare. Si no, ens passa com a Hamlet, que actua tard i malament, deixant més morts pel camí dels que caldria.

La gràcia dels clàssics, repeteixo, és la seua capacitat d'interpel·lar-nos. Quan llegeixo *Hamlet*, m'assalta una pregunta: ja actuem quan considerem necessari? O ens deixem dur per l'apatia? Davant de l'aparent triomf de la injustícia, l'engany i l'abús de poder en el món actual (com en l'època de Shakespeare), tenim dues opcions: pensar ja ho faré més endavant, ja ho farà un altre; o calçar-nos i emprendre la tasca d'intentar canviar el que estiga a les nostres mans. Actuar o no actuar, aquesta és la qüestió. Ser o no ser, en definitiva.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Mire senyora Garcia, avui li he de dir que estic molt emocionat. Però molt. M'he fet un fart de plorar perquè me n'he adonat que les coses al nostre poble ja comencen a rutllar com cal. Els ciutadans es mobilitzen, i això es molt bon senyal. Dues candidatures noves per a les properes eleccions municipals és un bon símptoma de que la gent demana un canvi. O no? Però la meua emoció no venia per aquest costat, no. La gran emoció que he sentit me l'he trobada a la pàgina quinze quan he vist el nostre regidor del camp i la mar molt content durant la presentació del cartell de la festa de la carxofa del dos mil quinze. M'he emocionat en vore un "Fiesta de la Alcachofa" que m'ha arribat al cor perquè ja era hora de que les coses es feren com s'han de fer. Perquè hem de partit de la base de que no tots parlen ni entenen la nostra llengua, i una festa tan internacional com la nostra, també s'ha de posar al dia. Què volia dir allò de "festa de la carxofa"? No senyor, això no ho entén ningú. Perquè encara que al cartell hi haja una carxofa de plastilina, la gent pot no identificar-la i pensar que li estem fent un homenatge a les figues de pala. Clar, això no es pot consentir, perquè si comparem "alcachofa" i "carxofa", la segona no te res a fer davant la primera. La gent de fora mai associaria "carxofa" amb "alcachofa". Fins i tot a mi em costa distingir-les. Per això hem fet un cartell com s'ha de fer, una cosa per a que la entenga tothom. Molt bé, això de castellanitzar la nostra festa. Suposo que els ciudadanos hauran aplaudit amb entusiasme aquesta modificació, que ens torna al "bilingüismo bien entendido", màxima aspiració de la gent de bona fe.

També ens conta els nostre regidor, ungit des de les altures de ciència infusa, que ens faran un monument a la "alcachofa", dins d'una rotonda on em sembla que fins ara hi havia uns bocois. Com no podia ser d'una altra manera, els

bocois s'han fet malbé i els substituïm per una carxofa. Això té una lectura mot clara: la vinya, que en altres èpoques va ser la base de la nostra subsistència, és canviada per la "alcachofa". O siga que passem pàgina i les vinyes són devorades per la força de la nostra principal font de divises, la "alcachofa". Algú haurà pensat que si no hi ha una altra carxofa una mica més amunt. Si, la hi ha. Però es tracta d'omplir tot lo poble de carxofes. Carxofes de ferro, carxofes de fibra de vidre... La pròxima anirà al lloc on ara està l'àncora quan aquesta es rovellarà del tot i es desfarà a trossos.

Ara vaig a dir una poca lliga, però que si no la dic, rebento. M'ha fet gràcia això de la "pluja persistent". No ho puc evitat i m'ha recordat allò de la "pertinaz sequía". Ja està.

Reprenç allò de la mobilització de la gent. Ja anem coneixent els que aspiren a ocupar algunes de les cadires del saló de plens. Pel poc que jo se, hi ha algú que arrossega alguns milers de vots. És a dir, que la mera presència d'aquest ciutadà a les llistes, els garanteix tres regidors com a mínim. Tots vots esgarrapats, presumptament, al partit que ara governa el nostre ajuntament. Per un altre costat estan els que pensen que podran. Tot plegat una gran incògnita. Un dels que podria optar a encapçalar la llista ja té experiència a l'ajuntament, amb la quan cosa tot allò de la renovació queda una mica diluït. Però també hi ha gent jove i amb ganes. Ja vorem com respon el nostre electorat. Tot està en funció del càstig que puga rebre el PP.

Impagable la foto de la pàgina set. El proper carxofa d'or mirant-se la regidora més riallera del poble amb un posar una mica distant. Serà que no es creu allò que està dient?

La depuradora "no" estarà en funcionament abans de final d'any. Ni això ni el nou col·legi, però tranquils que entrem en any electoral i llançarem la casa per la finestra.

EDITORIAL

963

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Enderroc just i greuge comparatiu?**

Parlar d'urbanisme és, quasi sempre, sinònim de parlar de problemes. I el cas del qual esta setmana *La Veu* es fa ressò, la demolició d'una vivenda il·legal, no n'és una excepció.

Una ordre judicial obliga l'ajuntament, o millor dit a un propietari, a enderrocar la seua vivenda per haver estat construïda de manera il·legal. L'Audiència Provincial determina que s'ha de retornar la legalitat urbanística d'aquest sòl i no deixa lloc al dubte amb la seua motivació. El raonament argumentat pel propietari amb la possibilitat de legalització d'aquesta obra, pel fet que hi poguera haver en un futur l'aprovació d'un possible nou Pla General d'Ordenació Urbana, cosa que no hi és atés que la mateixa sentència indica que només hi ha un informe tècnic de concert previ, no té cabuda perquè això podria suposar segons el jutge " que en supòsits com el present els fets que

avui haurien de sancionar-se penalment, demà esdevindrien impunes per una actuació extraordinària del planificador, legalitzant per mitjà d'excepció el que mai va poder haver-se construït en estricte compliment de l'ordenament urbanístic."

Està clar que saber que d'edificacions il·legals en aquest poble en tenim un bon grapat i que, a una en concret li ha tocat el rebre, no fa gràcia a qui li ha tocat, però això no lleva el fet il·legal i les conseqüències que d'ell se'n pugen derivar. No ens enganyem, al final, la responsabilitat és únicament i exclusivament de qui comet l'acte il·legal, i si un vol martiritzar-se pel greuge comparatiu que puga suposar que a uns si, i a d'altres no, és només un problema personal. Altra cosa és la moralitat amb la que l'ajuntament pot actuar si, tal com afirma el propietari implicat, sempre li havien dit "que no em preocupara perquè aquesta situació es regularitzaria". Evidentment, així, no pot, de cap de les maneres, actuar l'administració.

Però, a banda d'aquest aspecte, diguem "moral", el propietari no resulta tampoc massa convincent si es té en compte que, tal com diu l'Audiència Provincial, "va ser requerit fins a dues ocasions perquè paralizara les obres", i no ho va fer, i ara, açò li ha desembocat en aquesta greu i dolorosa situació.

Al final, independentment de tots els fets, una cosa és clara, enderrocar la vivenda, tal volta, no és la millor solució. No arregla absolutament res i deixa un malestar difícilment reparable. El problema, ara, és que açò ocorre quan hi ha un sentència per complir damunt la taula.

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

“NOUS PARTITS”

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

24x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

www.3x4.info

La CALAMANDA

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Donant exemple

Aquesta setmana comencem per un fet del qual el nostre ajuntament segurament no se'n sentirà massa... adaptat. O a millor sí. Vés a saber! Mireu la foto que hem aconseguit del facebook de *La Veu*. A que és bona, eh? Doncs, si no recordeu, us ho fem nosaltres, no fa moltes setmanes l'Il·lustríssim es penjava medalles del nou Pla d'Accessibilitat que engegava per facilitar el dia a dia al carrer de les persones amb mobilitat reduïda. Doncs, com qui predica amb l'exemple surt a la foto, valga la redundància, ací teniu l'oportuna imatge d'aquest vehicle de l'Ajuntament estacionat al damunt d'un pas de vianants. Nosaltres, en aquesta ocasió, no farem massa comentaris del fet, d'això ja se n'encarregaran els nostres seguidors que, dit siga de

text LA COLLA DE TAFANERS

pas, tenen més coneixement que nosaltres. Mireu si en tenen que, a més, hi troben més deficiències. La primera és el fet que ja no és que el vehicle està mal aparcat, és que el pas en qüestió tampoc està adaptat. I encara filen més prim perquè, com molt bé apunta un altre seguidor, a la millor el que calia era denunciar l'arbre per emportar-se un tros del

pas de vianants. De tota manera, la qüestió estaria a saber què va ser primer... el pas o l'arbre. I si, com molt bé opina un altre seguidor, del que fa la mà dreta no se n'assabenta l'esquerra, algun espavilat va pintar el pas en qüestió quan el del vehicle se n'havia anat a esmorzar. Osti tu, quin embolic. Per cert, us heu fixat que el lloc en qüestió és a l'entrada del col·legi Ródenas i eren les 9 del matí? A vore, només ho diem pel fet que a eixa hora... No res, que així condeix l'exemple... de l'accessibilitat. La del nou Pla que acaben d'aprovar!

Salvament al carrer de Cabanes
07 14:55 Colaboración con los Bomberos en un domicilio de la Calle Cabanes para rescatar a una menor encerrada en un cuarto de baño. Tots els dies hi ha coses curioses a l'informe d'actuacions de la policia local. Una menor tancada en un lavabo? A quina casa no s'hi tanquen les menors quan comencen a deixar de ser-ho? El més gros és que els pares hagen d'arribar a cridar bombers i policia per fer-los desallotjar l'habitacle i acudir a taula a sopar. Ja ho sabeu els que teniu fills o filles adolescents.

Sospitós de veritat

Ací us indiquem una altra mostra més de l'eficiència i igualtat de què fa gala el nostre ajuntament quan ha de publicar les bases d'algun lloc de treball determinat. Pel que hem pogut esbrinar, es van publicar al web de l'Ajuntament les bases generals per a la **selecció de personal directiu, docent i de suport del taller d'ocupació «Benicarló Conserva»**. El termini de presentació de sol·licituds finalitzava el dia 10 de desembre. Llegint a primera vista un pot pensar: i on veieu el problema, pesats? Doncs, mireu, ací: el nostre informant ho va veure publicat el dia 9, va poder llegir que havia estat penjat a les 11:16 del matí del

ve de la p gina anterior

mateix dia i, segons s'especificava en el Plec de Condicions, hi havia 5 dies naturals per presentar les sol·licituds... A que no quadra? O nosaltres no sabem comptar o algú a la casa gran té un greu problema matemàtic. A veure, fins on sabem comptar, del dia 9 al 10 van... exactament un dia! Sí, senyors, un dia natural. Doncs... els altres quatre dies que falten per completar els cinc que diu el Plec, on són? Ui, que a algú li faltaven ditets quan comptava els dies i per culpa de tanta festa se li han perdut pel camí! No tingueu por, que no és pel fet que no es presente ningú que li puga llevar la plaça a qui li la poden atorgar. Segur que una altra explicació hi deu haver.

Oferta de treball

De tant en tant, els tafaners també fem un poc de cas del que surt per les terres d'Espanya, i comprovem que, tot i estar nosaltres dirigits per uns governants de competència inqüestionable, per allà fora al fred de la meseta també n'hi ha d'espavilats. Coses com la que ara us portem ho deixen ben clar. A l'estil de les portes giratòries que diuen d'Aznar, de Felipe o de Zaplana mateix, que ocupen càrrecs representatius ben remunerats, encara no els han desallotjat del silló ja van fent coveta per al nou niu. Mireu sinó el cartell que ha trobat un dels nostres seguidors perquè l'exministra Mato, puga entrar en aquest grup d'elit dels aturats... de poca durada. I és que, després de la llarga llista de dimiïts a la sanitat pública madrilenya, estava clar que l'experiència de la Mato no podia ser balafiasa.

Una altra troballa

Els tafaners hem sentit que al nostre far, millor dit, als terrenys on hi ha les quatre pedres que en queden, han trobat restes arqueològiques de no sé sap què. Pel que sembla tècnics de la

OFERTA EMPLEO

BUSCAMOS EX-MINISTRA DE SANIDAD

PARA OCUPAR PUESTO VACANTE DE CONSEJERO DE SANIDAD EN COMUNIDAD AUTÓNOMA

SE REQUIERE

- Experiencia previa
- Buena Presencia
- Hablar poco
- Poca Memoria
- Disponibilidad para viajar a Disney

SE OFRECE

- Unos meses de trabajo
- Despacho, coche oficial y muchas dietas

Barbaritat Valenciana s'han pegat una passejada per aquella zona a veure qui hi va deixar les pedres que diuen que han trobat. Nosaltres, que d'això de pedres no en sabem massa, hem fet una cosa més senzilla i hem preguntat a algun *agüelo* dels que encara queden de més de vuitanta anys per si els sonava d'alguna pedra vella en aquella zona. I el que ens han dit és que allí només hi havia les pedres que van portar de la pedrera per fer l'enyorat edifici del far. Això sí, si aquestes eren iberes, per allò que a la pedrera es va trobar el jaciment... Per què deu ser que a les obres públiques sempre hi ha qui troba la manera, tot i haver-la aconseguit ben a la baixa, d'augmentar el preu de l'obra? Ja ens veiem que faran com al Born de Barcelona i diran que allí hi havia aneu a saber quina necròpolis, i li ficaran una cristallera al terra per poder visitar-la i ja veureu ja, que bonic quedarà... amb el preu doblat! De totes maneres, si ho hem de fer tan bé com han fet a Barcelona amb el mercat del Born, el que siga, endavant!

Dos coses per acabar

Com és sabut la república romana solia subvenir els ciutadans amb pa i jocs en temps de crisi amb la intenció de calmar uns ànims que hagueren acabat amb els senadors i

aquelles batetes que duïen a remulla dins la sagrada aigua del Tíber. Ací, deu ser amb el propòsit d'emular-los, algú s'ha proposat d'erigir UNA ALTRA ESCULTURA D'UNA CARXOFA a la més gran avinguda d'entrada a la ciutat. No n'hi havia prou amb una! Ara haurem d'acordar amb els amics si quedem a la carxofa de dalt o a la de baix. Ens sap greu per l'artista, segurament es deu haver limitat a guanyar un concurs -de fet, desitgem que hi haja hagut concurs!- però es pot tindre pitjor gust? És la manera de mostrar al món *y turistas que nos visitáis* la identitat amb què Benicarló s'encara al futur? Una cosa és certa -a més de la noblesa del material amb què es preveu fabricar-la: fibra de vidre- : estem convertint la ciutat en una Meca de l'art modern. Es pegaran per vindre a visitar la creu de la ratlla del terme que va substituir l'antic molló, però per arribar-hi hauran d'agafar l'autobús a l'ombra de la monumental carxofa del carrer del Boters.

I més avall, la merda se'ns menja. Heu vist en quin estat tenim el jardinet de la pista del Marynton? Algú deixaria beure el seu xiquet a la font que hi ha? Senyors, menys flors i violes, o carxofes, que la gent ja no es mama el dit!

Una hora i mitja de viatge

text JOAN HERAS

Un quart d'onze de la nit. Aquesta bestiassa de mida mitjana –potser hauríem de dir tirant a petita- comença a córrer per la pista del petit aeroport d'A Coruña. Es tanquen definitivament tres dies intensos de conferències, xerrades, debats i tertúlies de passadís o al voltant d'una taula. Penses en les persones que has retrobat després de dos anys i que, probablement, us retrobareu d'aquí a un parell d'anys quan es faci la nova edició d'aquestes jornades, d'aquestes trobades de gent de tot l'Estat espanyol al voltant de la qüestió de com pot ser d'útil això de la tecnologia per facilitar aspectes importants de la vida quotidiana, de la feina o del lleure. Finestra Enllà la pluja segueix xopant un paisatge que aquí és molt d'asfalt però que de seguida té color de verd i gust d'herba i d'aigua.

Com una lletania, com un ritual sabut i poc escoltat, una hostessa ens explica i ens demostra com van les coses de seguretat per si cal –Déu no ho vulgui- haver de sortir per vés a saber on d'aquesta bestiassa o per poder seguir respirant si allà dalt aquesta petita bombolla d'humanitat deixa de ser un objecte estrany, una molèstia per la tranquil·litat dels cels, i es veu sotmesa a la necessitat de recórrer a l'oxigen emmagatzemat en algun racó d'aquesta complexa anatomia. Ben mirat, pensat i debatut, això dels viatges en avió és una cosa ben estranya, obertament antinatural, explícitament agressiva i espantosament veloç. D'A Coruña a Barcelona en poc més de noranta minuts. La comparació amb aquell llunyà viatge en tren esdevé tan desproporcionada que fa trontollar les pròpies bases de la comparativa, allò que la pot fer significativa. Però també és cert que en la rapidesa es perden elements Essencials del bagatge del viatge -he estat a punt de dir que es perden algunes maletes del viatge però m'ha semblat una mica massa de mal gust jugar amb la ruleta de l'atzar que no regala precisament alegries sinó sorpresa i malsdecap i, molt probablement, una bona empenyada quan descobreixes, davant de la cinta transportadora, que la teva maleta no ha arribat. Però és indiscutible que aquesta petita gàbia tancada, compressionada, reduïda, ràpida i una mica asfixiant no guanya la més mínima comparació amb aquell crear paisatges de tots colors, estacions desertes quan la nit és espessa, Prats verdíssims amb horris i vaques, ponts, túnels i els xiulets d'un tren que avança sense pressa. Penses en els versos de Gil de Biedma quan parla de l'encant especial –com un espai suspès en el temps, en la vida, en la pròpia biografia- dels viatges en tren de nit i de seguida te n'adones que ben aviat aquests viatges en tren de nit seran un paradís perdut perquè la xarxa imparable de l'AVE –aquest AVE que uneix Madrid amb tots els punts importants d'Espanya- està ofegant.

Fronteres

Si no tens la sort que la son et guanyi, aquests noranta minuts no seran un espai de temps relaxat. No et consideres una persona que viu inscrita en la fòbia a viatjar a la panxa de bestiasses voladores però els sobtats batecs i els canvis depressió que les teves orelles noten massa bé et fan viure els minuts a disgust. Busques més enllà del rum-rum del motor certs records d'aquella primera vegada que vas trepitjar aquesta ciutat. Les matemàtiques són exactes i l'abisme d'anys que s'obre entre aquesta tarda plujosa de desembre tot passejant er la Torre d'Hèrcules i aquella tarda plena de sol d'un juliol que ja s'endinsa en l'atzur boirós de la distància, et fa conscient que ja de tantes coses fa massa anys. I els paisatges han canviat: els teus i els d'aquesta ciutat. Recordes com la Torre d'Hèrcules, sempre imponent, intentava defensar el seu valor històric però no podia fer de far a una gent que vivia ben a prop seu en condicions de subsistència. Ara tot està ordenat, preparat pel lleure, pel passeig, pel joc. La ciutat és una realitat viva i canviant. Això ho saben perfectament tant Castela com Cunqueiro que, ben asseguts en els seus respectius bancs de la plaça de l'Humor, segueixen atentament i amb ganes d'una desbordant imaginació l'anar i venir de tot plegat: des dels nens que segueixen jugant per aquesta plaça fins als governants de torn que han fet el que els ha semblat amb la ciutat i amb els diners dels ciutadans.

Aquesta tarda, mentre passejàveu per aquesta ciutat, coneguda fa força anys i descoberta de nou avui, heu contemplat sense paraules la força brutal d'un mar que no perdona però que tampoc enganya, l'olor de les castanyes torrades, la quietud dels bars després d'una llarga nit de feina, la plaça Maria Pita plena de ninots de Nadal, el carrer on vivia el seguidor del Deportivo que va anar a buscar la mort al Manzanares, una pluja intermitent però que no fa desagradable la passejada, les empanades als aparadors i els anuncis de mariscades a preus raonables. Alguna cosa –no saps ben bé què comença a tenir el gust de la nostàlgia. Potser és la necessària Rosalia que et diu alguna cosa a cau d'orella. Penses en el llibre de Manuel Rivas que fa poc vas comprar i que avui tens més ganes encara de començar a llegir. Com un retrobament, com un pont que uneix els dos extrems de l'espai que separa aquests noranta minuts de vol. Com una càlida línia de llum que guia, com la Torre d'hèrcules anys enrera, la nostra vida pels camins de les emocions, entre els batecs de les ones massa ferotges quan la marea és alta i més plàcides quan és baixa.

Dos quarts i mig de dotze. La bestiassa ja vol posar les seves potes de metall damunt la terra plena d'asfalt de l'aeroport de Barcelona. Planeja ja força a poc a poc, com una àguila esperant el moment. I, ara sí, suament, rellisca amb força pel pendent mentre els frens fan amb èxit la seva feina.

Pilota Valenciana: Arreal-li Bona de Benicarló, toca el cel a les finals del "XXVIII Trofeu Edicom"

text i foto VICENT FERRER

En la cinquena final per fi el Club Arreal-li Bona Benicarló, va aconseguir el títol de campió d'una competició de pilota valenciana. Peña, Senar i Esteller, tres dels millors jugadors de la localitat, van ser els primers a ser campions. Castelló i Onda, aconsegueixen tres subcampionats de gran mèrit en una edició històrica per a la província

El cap de setmana passat, els clubs de la província de Castelló van disputar una jornada històrica, en el Trinquet de la Ciutat de la Pilota de Montcada, amb les finals de el "XXVIII Trofeu Interpobles de galotxa-Edicom ". Quatre equips dels clubs d'Onda, Castelló de la Plana i Benicarló, el primer d'ells amb dos equips, afrontaven una jornada carregada d'emocions i sentiments ja que cercaven la victòria en tres competicions autonòmiques en la mateixa jornada. Al final només es va aconseguir un títol i tres subcampionats en un dia molt important para la pilota valenciana de la província de Castelló.

La segona partida enfrontava a dos equips de la província, Benicarló i Castelló de la Plana, en la final de tercera categoria A. Arrea-li Bona de Benicarló, per fi va alçar un títol de campió després de cinc finals disputades, i haver perdut en

les quatre anteriors (dos de l'Autonòmic de frontó parelles i dos de l'Autonòmic de frontó individual). Peña, Senar i Cristian, van dominar la final gràcies a la seua pegada, amb un equip molt potent que l'any pròxim jugara en la categoria de plata. L'equip de Castelló de la Plana després de realitzar una gran campanya i realitzar una molt bona final amb Jaume, Lluís i Manuel es va haver de conformar amb la segona plaça. El marcador final, 70 a 35. L'afició dels de Benicarló va poder gaudir amb el joc i el títol dels seus després dels quatre intents anteriors.

El vicepresident de la Federació de Pilota Valenciana,

ASSEMBLEA DE SOCIS DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

text CNB

El passat divendres 28 de Novembre, al saló d'actes de l'IES Joan Coromines, va tindre lloc l'assemblea general dels socis del Club Natació Benicarló.

La junta directiva del club va exposar als assistents els balanços econòmics i esportius de la passada temporada.

El tesorero, Jose Ramon Montserrat, va presentar una detallada memòria econòmica, explicant el balanç de gestió que, des d'uns anys cap aquí, va resultant cada cop més difícil de quadrar. La preocupació per la viabilitat econòmica futura del club era patent entre els assistents a l'assemblea. Es suggeriren noves iniciatives i gestions amb la finalitat d'aconseguir millorar les possibilitats d'equilibrar els comptes a curt termini.

El president, Adolfo Saura, va agrair als patrocinadors que han donat el seu suport al club durant la temporada passada i va recordar també que el club té acords de col·laboració amb diverses entitats: una agència d'assegurances, una agència de viatges i amb l'hospital provincial de Castelló, dels quals es poden beneficiar els socis de la nostra entitat.

Pel que respecta al balanç esportiu, el president va fer un resum de la temporada passada.

Es va comentar l'èxit del doble clínic de natació que va

organitzar el Club aquesta passada temporada: el primer, amb la presència del recordman mundial Rafa Muñoz i de l'entrenador del CAR de Sant Cugat, Luís Rodríguez i, el segon, amb els olímpics d'aigües obertes, Kiko Hervás i Yurema Requena.

Com a aspecte més negatiu, a millorar enguany, va destacar el descens a la segona divisió autonòmica en la copa de clubs que es va disputar a la Nucua.

A la part positiva, es va esmentar la participació d'un total de 7 nedadors en 3 campionats d'Espanya amb mínimes de participació: Aleví a Badajoz (1 nedador, que va ser finalista als 100 lliures); infantil a Pontevedra (1 nedadora) i l'infantil d'estiu a Barcelona (5 nedadors, incloent, per primer cop a la història del club, la classificació d'un equip de relleus a la prova dels 4 x100 estils).

També es va participar amb 1 nedador al campionat Màster de Jerez. Posteriorment, es repassaren els resultats dels campionats autonòmics, provincials, dels diversos trofeus i es va fer un sumari de la participació en les diferents travessies marítimes en les que competiren els nostres nedadors.

Després del pertinent torn de preguntes, es donà per finalitzada l'assemblea.

PRÒXIMA COMPETICIÓ:

TERCERA JORNADA DE LA LLIGA PROMESAS A BENICARLÓ 14.12.2014

Curs d' àrbitres nacionals en les instal·lacions del Club de Tennis Benicarló

text i fVIGENT FERRER

El cap de setmana passat es va realitzar en les instal·lacions del Club de Tennis Benicarló el curs per a formar a nous àrbitres nacionals. El mateix va ser impartit per Victor Gasó, per a 14 alumnes dels quals 7 van ser monitors i alumnes de l'Escola del Club de Tennis Benicarló, amb la finalitat d'ampliar els seus coneixements sobre el tennis i obtenir un títol cada vegada més sol·licitat a nivell nacional, el qual atorga la capacitat d'arbitrar qualsevol torneig professional a nivell nacional.

El curs va constar de coneixements tècnics, normes i procediments, tant a nivell d'arbitratge com de preparació de tornejos, per la qual cosa els alumnes, una vegada superats els pertinents exàmens i pràctiques posteriors tindran capacitat per organitzar competicions (inscripcions, creació de quadres i ordre de joc) i pujar-se a la cadira d'arbitratge per a

regular i vetllar pel bon desenvolupament dels partits.

Es va realitzar un examen teòric, i els que van ser aprovats hauran d'arbitrar fins a 6 partits a manera de pràctiques i, una vegada concloses, ja es passarà a formar part de la família d'àrbitres nacionals.

Bons resultats del Club Judo Benicarló al Campionat Provincial

text i fVIGENT FERRER

Dissabte passat es va celebrar en el Poliesportiu Chencho de Castelló un Campionat Provincial de Judo, en el qual el Club de Judo Benicarló va participar amb 11 judokes, aconseguint 4 ors, 5 plates i 1 bronze en les categories de benjamí fins a cadet de 9 a 14 anys.

Els resultats del CJ Benicarló van ser:

Categoria Benjamí:

2n Gregorio Talva, medalla plata, menys de 30 kg
2n Miquel Viña, medalla de plata, més de 47 kg

Categoria Aleví:

2n Nico Ciobotaru, medalla de plata, menys de 30 kg
3r Joel Sanz, medalla de bronze, menys de 37 kg
1r Denis Birsan, medalla d'or, menys de 47 kg
2a Salma Pérez medalla de plata, menys de 47 Kg

Categoria Infantil:

1r Erik Terdik, medalla d'or, menys de 55 kg
2n Aarón Moreno, medalla de plata, menys de 55kg
1r Ibai Ferrer, medalla d'or, menys de 57 kg

Categoria Cadet:

1r Darío Moreno, medalla d'oro, menys de 55 kg

ANEM BÉ, ANEM BÉ

text VICENT T. PERIS

El Benicarló va jugar el seu darrer partit dissabte passat, tot coincidint amb l'entranyable festivitat de commemoració de la Constitució Espanyola. Jo no sóc molt d'aquestes coses, reconec que m'agraden les olives La Española (una aceituna como ninguna), les llimonades de paperet Barrachina per fer cócs ràpids i fins i tot confesso que en una ocasió em vaig colar a un vino español organitzat per una coneguda associació fallero-cultural local. Però el papa, ai el papa, troba que els catalans em tenen abduït amb les seues idees separatistes i que sóc víctima, també, de les martingales que fa Artur Mas que, com si fóra un mag Lari qualsevol, ens té a tots enganyats.

Aquest aparentment prescindible preàmbul té el seu què. El papa havia convençut la Margot perquè es presentara al camp vestida com la victòria guiant el poble (amb els pits a l'aire, és clar) brandant una bandera d'Espanya. Totes les gestions que va fer perquè la seua futura nora isquera sobre el terreny de joc encapçalant la tripleta arbitral i les formacions dels dos equips mentre pels altaveus sonara la Marxa Reial va topa contra el mur infranquejable de la negativa del president del Benicarló, que es va tancar en banda i va privar el públic del bell espectacle que haguera suposat una intervenció tan aconseguida. La meua nòvia i mon pare no es van donar per vençuts i, desafiant el mestral tan pudent que feia, es van passejar per les grades proferint crits contra la deriva separatista i el desafió dels catalans; hi havia qui se'n reia, qui s'entretenia mirant els compassats moviments pectorals de l'abanderada i qui, ai, els aplaudia amb entusiasme. No cal dir que em vaig desentendre de l'espectacle familiar i em vaig dedicar ben professionalment al que succeïa sobre la gespa de plàstic tan descurada sobre la qual juga els seus matxos el CD Benicarló.

El rival que vam rebre, l'Alcora, és un dels nostres rivals directes en la particular lliga en què estem immersos. Els dúiem dos punts. Si guanyàvem ens podíem distanciar a cinc punts, però si perdíem ens passaven davant. Partit, per tant, molt important.

No es pot dir que, estrictament, fóra un magnífic espectacle balompèdic el que vam poder presenciar, però no va estar en cap moment exempt d'emoció. Vaja frase de gaselliter bo que

acabo de fer, eh? Dit d'una manera clara, el partit va ser roïnot. Els forasters sabien el que es jugaven, però els d'ací també. Tots hi posaven el peu amb ganes i decisió però sense cap mala fe. A la primera part només va haver una ocasió bona i la va aprofitar el nostre lateral Raül Mora per estrenar el seu compte particular de gols de la temporada i batre per baix cama el barbamec porter alcorí. I l'àrbitre va xiular la mitja part.

A la represa el mateix, però amb l'afegit que els de fora tenien una voluntat més fema de marcar. Es van apropar alguna vegada amb cert perill a la porteria de Guillamon, però res, amb solvència tant el nostre porter com la nostra defensa van resoldre totes les dificultats sense gaires dificultats. El Benicarló contraatacava i Carrillo va estar a punt de marcar i Marcos Cano va estar a punt de marcar i al final, faltant només deu minuts, Marcos Cano va acabar marcant i matant el partit. Joia, joia i joia i la Margot que tenia els mugrons erts com un pèsol de tant d'exposar-los a la intempèrie va decidir tapar-se no fóra cas que agarrara, precisament, un pèl de mamella.

Ara anem bé. Hi ha una sèrie d'equips que, si no passa res d'estrany, han comprat la major part de les butlletes per baixar; el Massamagrell, el Torreblanca (que per cert, va guanyar el seu primer partit) i el Sagunt ho tenen ja prou clar. Tot per no parlar del Vinaròs que aquesta és la segona setmana que no s'ha entrenat i que sobre el paper no ho té fàcil per continuar mantenint la plantilla de postín que va formar a principi de temporada. Tant de bo se'ls solucione el tema i puguen continuar jugant. I no ho dic per allò que diuen en castellà que «más alta será la caída». O sí.

La setmana que ve, més, que anem al camp del Nules. Igual fem una excursió familiar..., ja vorem.

Ciclisme: La pluja va ser la protagonista de la prova de Ciclocròs disputada a Alzira

text VICENT FERRER foto EVENTOS VALENCIA/A. NUÑEZ

Sota un autèntic diluvi es van disputar les proves de la Challenge de Ciclocròs a Alzira. De valents s'hauria de denominar a tots els participants, ja que no va haver-hi ningú que es lliurara d'alguna caiguda, en un circuit tècnic en sec i que es va convertir en una pista de patinatge amb l'aigua que va estar caient, i que va anar formant piscines on s'enfonsaven els pedals i que si tenies la mala sort de caure, desapareixia la bici. Van participar els ciclistes del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló amb sort dispar atés que era molt fàcil tenir alguna avaria.

Classificacions

Principiant, Jordi Sánchez, quinzè.

Aleví, Gerard Sánchez, quinzè.

Junior, Mar López, segona.

Master 50, José Julián Balaguer, octau

El juvenil A del Benicarló Base Fútbol es retroba amb la victòria davant la Vall d'Alba

text foto VICENT FERRER

2 BENICARLO BASE FUTBOL: Alexis, González, Cardozo, Ciubotaru, Sorlí (Alberich, min. 56), Gonzalo, Musto (Marzal, min. 64), Lores (Ferrer, min. 76), Bosch, Muniz i Bueno (Kasouan, min. 46).

0 VALL D'ALBA: Centeno, Andreu, Valero, Mateu, Bellés, Ibáñez, Montanos (Gómez, min. 81), Ebrí, Ramos (Ribes, min. 66), Blasco i Martínez (Nebot, min. 76).

ÀRBITRE: Pérez Cano, col·legi valencià. Targeta groga als locals Ciubotaru i Musto; als visitants Bellés i Ramos; expulsà per doble amonestació a Andreu (min. 76) i roja directa al visitant Gómez Bernat, a la banqueta.

GOLS: 1-0 min.69, Kasouan. 2-0 min. 75, Gonzalo.

INCIDÈNCIES: Partit disputat amb fort vent al Municipal Angel Alonso, davant un centenar d'espectador

El juvenil A de el Benicarló Base Futbol es va retrobar amb la victòria, després de dues jornades perdent, davant La Vall d'Alba, que ha demostrat perquè està en la zona de descens. El vent va jugar a favor de l'equip visitant durant la primera

part, la qual cosa sumat a les faltes i total anti futbol, va acabar amb una primera part sense gols, malgrat que els jugadors benicarlondos van tenir clares oportunitats per a marcar.

Després del descans els canvis efectuats per l'entrenador local van començar a sorgir efecte, fins que en la recta final van aconseguir trencar la defensa visitant per a sumar dos gols que els va donar una merescuda victòria.

ELS ALUMNES DE SEGON DEL PDC DEL COROMINES VISITEN RÀDIO BENICARLÓ

text EUNICE GALLEGO BEL / 4t PDC IES COROMINES

Dimecres 3 de desembre els alumnes del quart PDC de l'institut Joan Coromines van anar a visitar les instal·lacions de Ràdio Benicarló.

Ens va rebre Joan Peiró, a qui coneixíem ja per la seua veu, famosa a través de les ones i per obres de teatre o anuncis que li hem sentit. Ens va ensenyar els estudis de la ràdio municipal, on es grava i com. Avui dia, ens va dir, la ràdio ha deixat de ser tan artesanal com abans i ara, gràcies a les aportacions de les noves tecnologies, vam comprovar com una mateixa persona pot fer de tècnic i de periodista a la

vegada. Després vam fer un seguit de preguntes que el senyor Peiró ens va respondre amb molta amabilitat: si la nostra era una emissora de ràdio fórmula, si emeten per internet o quina era la cobertura que tenien. La majoria de nosaltres no havíem visitat mai uns estudis de ràdio i vam quedar molt impressionats. Ben atentament vam escoltar les seues explicacions perquè d'ací unes setmanes pensem anar a gravar un programa que s'emetrà per la nostra emissora municipal. Al final, fins i tot ens vam atrevir amb una petita prova de gravació que va sortir prou bé! Acabada la visita vam poder sortir al terrat de l'emissora per vore l'antena i contemplar una de les vistes panoràmiques més boniques de Benicarló.

Comença la recollida de joguets als col·legis de Benicarló

text REDACCI

La Regidoria d'Educació, Creu Roja i la Coordinadora de Penyes han començat al CEIP Marquès de Benicarló la recollida solidària de joguets. Fins al dia 20 de desembre es podran portar joguets a la seu de Creu Roja.

Els alumnes del CEIP Marquès de Benicarló han estat els primers que enguany han portat joguets per a la campanya de recollida solidària que pretén que tots els xiquets i xiquetes tinguen joguets aquest Nadal. Membres de Creu Roja i de la Coordinadora de Penyes, acompanyats de la regidora d'Educació, Rocío Martínez, han recollit desenes de joguets que els alumnes del centre han portat. Els joguets els han descarregat al magatzem que té Creu Roja, des d'on es distribuïran entre els xiquets i xiquetes que ho necessiten. Durant tota aquesta setmana, es recolliran joguets en tots els centres educatius de Benicarló i fins al dia 20 de desembre es poden continuar fent aportacions a la seu de Creu Roja Benicarló. Aquest és el quart any que la Regidoria d'Educació organitza la campanya de recollida solidària de joguets, una iniciativa que els anys anteriors ha tingut un important èxit de participació.

